

V. Activitat institucional

Inauguració del curs

El dia 18 d'octubre de 2010 tingué lloc, a la Sala Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans, la sessió inaugural del curs 2010-2011.

L'abat de Montserrat, Josep M. Soler, fou convidat a presidir la sessió. El discurs reglamentari fou a càrrec de Joan Jofre i Torroella, membre numerari de la Secció de Ciències Biològiques, amb el títol «Malalties infeccioses transmeses per l'aigua: passat, present i futur». L'acte comptà també amb un parlament del president de l'Institut d'Estudis Catalans,

Salvador Giner, i del secretari general de l'Institut, Romà Escalas i Llimona, que va fer lectura de la síntesi de la memòria anual del curs anterior i llegí la relació de nous membres de l'IEC. L'acte va incloure també l'actuació musical de La Caravaggia, que va interpretar *Música de joglars i ministrers: de Martí l'Humà a la Renaixença*, sota la direcció de Lluís Coll, i el lliurament de les medalles als membres emèrits. El president de l'Institut clogué l'acte.

Discurs del president de l'Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans, acadèmia catalana de les ciències i les humanitats, inaugura avui solemnement el curs 2010-2011, el que fa cent tres de la seva història. L'Institut agraeix les paraules del pare abat de Montserrat, que honora amb la seva presència la nostra corporació. Montserrat i l'Institut es troben units per llaços comuns de servei al nostre país. Ambdós són parts essencials, indiestriables, de la vida catalana. Tots dos, si em permeteu l'expressió, s'ocupen de la dimensió espiritual de l'home: Montserrat des de la fe, l'Institut des de l'esforç racional per

a conquerir el coneixement objectiu de la realitat.

Encetem l'any amb bons auguris. El passat 11 de setembre, amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya, el Govern de la Generalitat atorgà a l'Institut el seu més alt guardó: la Medalla d'Or. Ho féu no solament per reconèixer els mèrits de la seva centenària història al servei de l'alta cultura, la ciència i la llengua del país, sinó també, molt explícitament, per la seva voluntat i capacitat presents d'excel·lir en el conreu de les matèries científiques i humanístiques, a les quals dedica els seus esforços. Un cop més,